

2007-01-19

Dnr 50-1043/200

Socialstyrelsen
Att: Birgitta Larsson
106 30 Stockholm

Remiss om förslag till föreskrifter och allmänna råd

Socialstyrelsen har hemställt om synpunkter från Föreningen Sveriges Habiliteringschefer på ett av Socialstyrelsen upprättat förslag till föreskrifter och allmänna råd om samordning av insatser för habilitering och rehabilitering med andra åtgärder eller insatser.

Föreningen Sveriges Habiliteringschefer instämmer med syftet i förslaget till föreskrifter och allmänna råd. Personer i behov av habilitering och rehabilitering har ett stort behov av att få sina insatser samordnade.

Följande väsentliga synpunkter/frågor måste beaktas:

Samordning enligt förslaget intentioner förutsätter gemensamt ansvar för såväl kommun som landsting, vilket i stort sett omöjliggörs då det är föreskrifter i vissa fall och allmänna råd i andra.

Förslaget om särskild utsedd samordnare kräver ett väl definierat uppdrag och ett tydligt beskrivet mandat, något som saknas i föreskrifterna. Tydlighet blir särskilt viktigt i ett samordningsuppdrag över verksamhets- och huvudmannagränser. I konsekvensbeskrivningen framkommer att uppföljning och utvärdering av insatsernas effekt ingår i samordnarens uppgifter. Denna uppgift är endast möjlig för en samordnare med mandat över huvudmannagränser.

Enligt förslaget ska respektive landsting och kommun skapa rutiner och tilldela mandat åt den samordningsansvarige. Önskvärt vore att Sveriges kommuner och landsting istället utarbetade gemensamma rekommendationer. Ett gemensamt synsätt ökar brukarens möjlighet att få sitt samordningsbehov tillgodosett.

Samordningsuppdraget är tidskrävande och fordrar en särskild kompetens som inte ingår i nuvarande uppdrag för personer som arbetar inom habilitering/rehabilitering eller i annan kommunal eller landstingsverksamhet. Jämförelse kan göras med personligt ombud som finns inom psykiatrin. Uppdraget är alltså såväl tids- som resurskrävande för den huvudman som åtar sig uppgiften.

I förslaget finns en oklarhet om vem som har rätt att få en samordningsansvarig utsedd. Gäller föreskriften endast för personer med omfattande behov av vård och omsorg eller gäller den för alla som själv önskar? Vem avgör behovet? För en nationell likhet krävs ett förtydligande.

Diskussion om behov av en särskild utsedd yrkesgrupp med uppdrag och mandat att samordna insatser över verksamhets- och huvudmannagränser bör ske.

Den samordnade planen för habilitering/rehabilitering jämförs med vårdplanering vid utskrivning från vård på sjukhus. Denna jämförelse är ej adekvat då habiliterings-/rehabiliteringsbehovet ofta är livslångt. En planering för livslånga insatser kräver helt andra förutsättningar.

En analys av varför samordningen idag inte är tillfredsställande måste göras. En orsak kan vara resursbrist men denna avhjälper man inte med större samordningsansvar.

Vi instämmer inte i konsekvensutredningens slutsatser att det idag är så mycket dubbelarbete att reformen bekostar sig själv. En sådan enkel förklaring kan aldrig godtas, utan att man belyser vari detta dubbelarbete består och var det sker. Det krav på samordning som föreslås överstiger vida det arbete som sker idag och omfattar en betydligt bredare målgrupp.

Margareta Nilsson
Ordförande
Föreningen Sveriges Habiliteringschefer